

พระราชดำรัส^(๑)

ในโอกาสที่ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ^(๒)

นำคณะเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มประจำต่างประเทศ
เข้าเฝ้าฯ กราบถวายบังคมลา ในโอกาสที่จะเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่
ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
วันอังคาร ที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐

ทุกท่านก็เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีอาวุโส และมีวุฒิภาวะมากพอสมควรแล้ว ก็คงจะเข้าใจในหน้าที่ที่จะต้องไปปฏิบัติ ซึ่งก็คือผู้แทนของประเทศ ผู้แทนของรัฐบาล ผู้แทนของประชาชน ในประเทศที่ท่านได้รับการมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่.

สิ่งสำคัญที่จะต้องให้ความสนใจ เริ่มต้นจากที่บ้านเราก่อน คือ ผู้ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ทูตก็ควรมีความลึกซึ้ง มีความเข้าใจในประเทศของเราเอง ประเทศไทยนั่นเอง เข้าใจประเทศไทย เข้าใจประชาชนชาวไทย เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศ ตลอดจนจุดยืนของประเทศ ว่าเป็นอย่างไร เพราะหลายแห่งที่ผ่านมา บางทีพอถามถึงประเทศไทยก็ตอบไม่ได้. อีกอย่างหนึ่งที่จะต้องเข้าใจ คือเข้าใจว่าท่าที ลักษณะความสัมพันธ์ในทุกรูปแบบกับมวลประเทศที่เราไป ประเทศที่เราประจำอยู่ สภาพประเทศเขาเป็นยังไง ขนบธรรมเนียมประเพณีเขาเป็นยังไง วิธีปฏิบัติเขาเป็นยังไง ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวพันกับประเทศไทยตลอดจนกับเวทีโลกเป็นอย่างไร. สองอย่างนี้รวมกันก็จะทราบที่เราควรอยู่ตรงไหน ปฏิบัติตนอย่างไร.

เมื่อประจำอยู่ต่างประเทศ ก็ต้องมีความขวนขวายที่จะทำตัวให้ทันสมัยในเรื่องของบ้านเรา ทำตัวให้ทันสมัยในเรื่องของความเปลี่ยนแปลงของประเทศที่เราประจำอยู่. ในเวลาเดียวกัน รักษาผลประโยชน์ของประเทศ ก็คือเป็นผู้แทนด้วย และเป็น เรียกว่าเป็นแนวหน้า ของประเทศไทยในประเทศเขา. เมื่อมีอะไรผ่าน

(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

(๒) นางบุษยา มาทแล็ง

เข้ามา มีอะไรที่น่าจะต้องสงสัย มีปัญหาใด ๆ ก็น่าที่จะชี้แจงรายงาน แนะนำให้ผู้ใหญ่ในเมืองไทยได้ทราบตามสายงาน. ตลอดจนหน้าที่ทูตก็รู้กันอยู่ดีแล้วว่าสร้างมิตร สร้างความรู้สึกที่ดี เพื่อปฏิบัติการกิจอย่างที่ได้พูดไปแล้ว. ในเวลาเดียวกัน ก็ต้องมีความอดทน อดกลั้น และทราบความจริงโดยปราศจากอคติ. การดูแลประชาชนคนไทย ก็เป็นหน้าที่ที่จะดูแลความกระฉ่งแจ่ม หรือความอบอุ่น หรือแก้ปัญหาให้กับเขา. เรื่องอะไรที่มันไม่ดี อะไรที่มันเข้าใจผิด เรื่องอะไรที่มันวุ่นวาย ก็มีหน้าที่ชี้แจงความจริงให้แก่ประเทศที่เราอยู่ แล้วก็ทำความเข้าใจกับประชาชน ถ้าเผื่อมีอะไรที่เข้าใจผิดออกนอกกลุ่มนอกทาง.

บางทีก็ต้องทำให้ว่าแต่ละประเทศเขาก็มีผลประโยชน์ของเขาอยู่แล้ว เราก็มีจุดยืน มีผลประโยชน์ของเรา. ถึงได้พูดตั้งแต่ต้นว่า ถ้าเรายังไม่รู้จักประเทศของเราเอง ถ้าเรามีอคติในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราก็จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีไม่ได้. ใช้ความอดทน ใช้ความขยัน ใช้ความที่จะวิ่งเข้าทำงาน เพราะการเป็นทูตสมัยนี้ กับการเป็นทูตเมื่อสี่สิบห้าสิบปีนี่ มันก็ไม่เหมือนกัน. การติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ทำให้โลกแคบลง เพราะฉะนั้น อะไรบางอย่างมันก็ง่ายขึ้น เทียบกับตอนที่ห้าสิบปีก่อนนี้. ปล่อยหลุดไปเลย ก็อาจจะเป็นที่ล้าสมัยได้ง่าย. เป็นทูตนี้ล้าสมัยไม่ได้. ถ้าล้าสมัยอยู่แต่ในทำเนียบอย่างเดียว ไม่สนใจอะไร มันก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา.

ที่พูดนี้ก็เป็นการคิดส่วนตัวที่ให้ท่านไปพิจารณาเอาเอง เพราะท่านทั้งหลายนี้ ก็เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีชั่วโมงมานาน. นี่คือหน้าที่ คืองาน หนึ่งในหน้าที่หลาย ๆ หน้าที่ ที่ยกขึ้นมาพูดให้ฟัง. ทูตสมัยนี้ไม่เหมือนทูตสมัยก่อน. เรื่องพิธีการทูต เรื่องอะไรต่อมิอะไรนี้ ก็รักษาไว้ซึ่งความสวยงามตามประเพณี. หน้าที่จริง ๆ ของทูต คือหน้าที่ที่จะต้องทำงาน. เรื่องพิธีต่าง ๆ นี่ก็พอควรพองาม.

ก็ขอให้พรให้ท่านทั้งหลายไปปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งท่าน นัยว่าควรจะรู้ดีอยู่แล้ว ก็ขอให้ไปปฏิบัติ. ขอให้พรให้โชคดี ไปอยู่ด้วยความสบายใจ มีกำลังใจ กำลังใจ มีกำลังใจปัญหาที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยดี. แล้วก็ทูตนี้เนะ ไม่ว่าจะเวลาไหน ถ้าไปเป็นทูต เราได้รับเกียรติ ได้รับเอกสิทธิ์ต่าง ๆ ก็ถือว่าเราปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา ยี่สิบสี่ชั่วโมง. เพราะฉะนั้น ความรับผิดชอบอยู่กับท่านยี่สิบสี่ชั่วโมง ตราบไต่ที่ยังดำรงตำแหน่ง. ไม่ใช่ว่าติดต่อไม่ได้ หรือไม่รับทราบไม่รับรู้อะไรต่าง ๆ ต้องไปถามเลขาธิการรัฐมนตรี เลขาทูต หรือถามใครต่อใคร. ถ้าไปถามทูตก็ต้องได้ข้อมูล ต้องสามารถจะแก้ปัญหา และตอบได้ในเรื่องงานต่าง ๆ. ก็ขอให้โชคดี.